

EL PARADÍS NO ES DIU INTERNET

Jordi Dalmau i Ausàs

L'Ecologia i l'Evolucionisme ens ensenyen que les espècies que més sobreviuen al llarg dels temps són aquelles que millor s'adapten a llur medi físic. La nostra espècie, la humana, n'és, de moment, un bon exemple. Nosaltres, a més, sobrevivim al llarg de l'espai, el d'aquí la terra, és clar, si bé també de moment. I tot això perquè no només ens adaptem a gairebé tots els medis físics del planeta, sinó perquè també hem après a dominar-los, a intervenir-hi i a modificar-los com cap altra espècie no ha fet mai. Aquesta adaptació, dominació, intervenció i modificació del nostre món té com a punt de partida l'aprofitament dels recursos que la natura ens lliura. D'aquí han sorgit les diferents eres que la nostra història col·lectiva ha anat forjant, els moments en què la humanitat ha descobert els avantatges del ferro, de la roda, del paper, etc. I ara dels ordinadors, és clar. En aquest cas ja no és la natura diligent qui ens ha procurat els elements, tot i que en el fons de la informàtica també hi ha l'empremta indefugible de la Mare Terra, perquè d'on

surt sinó l'energia que activa els mecanismes informàtics?

Però si la difusió dels ordinadors a nivell empresarial, industrial, educatiu i domèstic ha estat una etapa d'evolució comunitària de la nostra espècie, l'era en la que ens trobem suara encara més. No és l'era de cap metall preciós ni de cap font d'energia inesgotable, sinó que, senyores i senyors, Occident es troba immers en l'era de la informació. Es tracta de saber i de fer saber com més millor. Tots els mitjans de comunicació pretenen posar en contacte, anunciar, fer conèixer, arribar al màxim d'audiència, però és la xarxa Internet qui sembla haver coronat el nostre afany d'estar al corrent de tot, si més no de moment, perquè igual d'aquí a poc temps apareix un mecanisme que la supera en tot i el que ara és la nineta dels ulls d'aquesta societat pretesament avançada esdevé antiquat. Qui sap. Però com que Internet és un nou recurs que tenim a l'abast, l'hem d'aprofitar. Ens ho diuen les empreses que es guanyen les garrofes amb això de la informació. I hi estic d'acord. Ja que

l'aprofitament dels recursos ens ha permès d'adaptar-nos i sobreviure des que la humanitat és humanitat, per què no treure el suc a aquesta possibilitat tant interessant?

Ja que l'aprofitament dels recursos ens ha permès d'adaptar-nos i sobreviure des que la humanitat és humanitat, per què no treure el suc a aquesta possibilitat tant interessant?

Hi estic d'acord, però amb matisos, perquè, què voleu que us digui, en el fons, de què serveix estar tan informats? Sí que és una tecnologia que té unes possibilitats il·limitades, però possibilitats perquè? Per saber i conèixer més, d'acord, però realment això ens fa progressar com a humanitat? Això porta justícia, tolerància i pau? Vull creure que sí, però no n'estic segur. Sens dubte que avenços com aquest poden ajudar en molt a difondre aquests principis bàsics de convivència, però em fa angúnia pensar que tanta informació ens pot anestesiar encara més la sensibilitat. Tanta relació amb les màquines i tan poca amb la resta de persones, incloses les que tenim més a prop, m'espanta. Ens estem maquinitzant fins a un punt que comença a no agradar-me. És clar que depèn de l'ús que en fem, tal com passa amb la televisió, però aquesta nova eina i joguina ens pot fer creure que la informació està per sobre de la formació, i això no m'ho creec, o que la modernitat és més interessant que la humanitat, però tampoc no m'ho empasso. Ho sento.

Avenços com aquest poden ajudar a difondre els principis bàsics de la convivència.